

LEZING VAN DR. A. LAU

Peter Knippels

Voor het middagprogramma van de
Algemene Ledenvergadering van 3 april
jl. te Ughelen was dr. A. (Alfred) Lau
uitgenodigd voor het geven van een
voordracht.

Alfred Lau is al 37 jaar werkzaam in Mexico als missionaris en als plantenverzamelaar, -kweker en -handelaar. In zijn functie als missionaris neemt Lau kansarme Indiaanse jongeren op, voedt ze, geeft ze huisvesting en zorgt dat ze een vak kunnen leren ter voorbereiding op een maatschappelijke functie. Om dit alles te kunnen bekostigen, worden planten verzameld, gekweekt en verhandeld.

In zijn inleiding gaf Lau aan dat de strenger wordende wetgeving (ic. verbod) in Mexico betreffende het verzamelen van planten in de natuur een aanzienlijke reductie betekent van zijn inkomsten. Daarnaast ziet hij het verbod als niet reëel. In de natuur hebben zaden een 'overlevingskans' van 1%, in cultuur is dit 95-100%. Dit impliceert dat de planten in de natuur zich nauwelijks door middel van zaad vermeerderen. Met name door de zucht van de mens naar meer grond voor huisvesting en

landbouw verdwijnen vindplaatsen en hiermee de planten. In de natuur kunnen onbekende soorten en geslachten uitsterven. Dit kan worden voorkomen door enkele exemplaren te verzamelen en deze te kweken en te vermeerderen, alleen is dit nu verboden.

Succulenten uit Mexico

In het eerste deel van zijn lezing nam Alfred Lau de aanwezigen mee op rondreis langs de verschillende groeigebieden van succulenten in Mexico. Hierbij ging het niet om cactussen, maar om de 'andere succulenten'. Mexico is niet alleen de bakermat van vele cactussen, maar ook van vetplanten (agaven, sedums, echeveria's en vertegenwoordigers van de families *Asclepiadaceae* en *Euphorbiaceae*).

Lau maakt regelmatig trips in de ruime omgeving van zijn huis. Hierbij gaat het dan om tochten in 'tropisch regenwoud'. In zijn lezing begon Lau met beelden van vertegenwoordigers van het geslacht *Manfreda*. Dit onbekende geslacht omvat in Mexico tien soorten. Ze groeien op beboste berghellingen waar relatief veel regen valt. Op de groeiplaatsen zijn ook oxalis- en begonia-soorten te vinden. Een reden voor de onbekendheid van het geslacht *Manfreda* is dat de planten op moeilijk toegankelijke plekken groeien, die door slechts weinigen zijn bezocht.

In de lezing passeerde een groot aantal agave- en yucca-soorten de revue. Zo groeit in de droge, meer noordelijk gelegen gebieden van Mexico *Yucca thompsoniana*, *Aztekium ritteri* en enkele ariocarpus-soorten. *Agave macropulmis* groeit op berghellingen op ongeveer 3.000 meter hoogte, evenals

enkele nolina-soorten en een aantal variëteiten van *Mammillaria glassii*. Andere agaven die de revue passeerden, waren onder andere *Agave marmorata* en *A. angustifolia*. De grootste bekende agave is *A. atrovirens*, met bladeren tot 3 m lang en 60 cm breed. Op een aantal tochten zijn ook echeveria-soorten verzameld. Zo werden dia's vertoond van *Echeveria schaviana* en *E. gibbi-*

één van de eilanden tussen Baja California en het vasteland, San Sebastian, groeien planten bijna uitsluitend op de westzijde van de hellingen. De uit het westen waaierende wind voert vochtige, 'koele' zee-lucht aan. Daar het verder nauwelijks regent, dienen de planten van dit vocht uit de lucht te leven. Succulenten die op deze hellingen van San Sebastian tussen de rot-

Alfred Lau
Foto van de schrijver
Alfred Lau

flora. Naast de beschrijving van de habitat en van de plant ging Lau ook in op de kweekwijze van de verschillende soorten. Over de naar hem vernoemde *Echeveria laui* vertelde hij dat het kweken ervan niet moeilijk is. Op zijn oorspronkelijke groeiplaats groeit de plant op de noordzijde van hellingen in droge gebieden. In cultuur verlangt *E. laui* derhalve een zonnige standplaats, maar niet in de volle zon. Verder verlangt de plant weinig water en kan dus erg droog worden opgekweekt. Slechts enkele malen spaarzaam water geven in het groeiseizoen is voldoende voor een voorspoedige groei en bloei.

Op enkele van zijn tochten werd Baja California bezocht. Baja California is een schiereiland gelegen aan de westkant van Mexico, grenzend aan de Stille Oceaan. Op

sen groeien zijn onder andere *Agave sebastianiana* en *Mammillaria pondii*.

Zuidamerikaanse cactussen

Na de pauze werden cactussen uit Bolivia, Chili en Argentinië belicht. Lau vertelde over zijn bezoek aan het grensgebied van Bolivia en Paraguay. Hierbij ontmoette hij de heer Klingler, die in dat gebied als missionaris werkte en die hem meenam naar een afgelegen uitgedroogd zoutmeer, waar het zeer heet was en waar het nauwelijks regent. Op deze plaats vond hij een onbekende witbloeiende, langdoornige echinopsis. Lau heeft de plant beschreven en vernoemd naar zijn gids:

Echinopsis klingleriana.

In het grensgebied van Bolivia en Brazilië groeide *Discocactus bolivianus* op natuurlijke ijzerertsbergen. Het kenmerkende van deze

plant is dat het een nachtbloeier is. Lau vermoedt dat de vindplaats nu is verdwenen, daar het ijzererts aldaar wordt gedolven.

Vervolgens werden dia's getoond van Chileense cactussen, onder andere *Copiapoa krainziana*, *C. olivana* en *Neochilenia setosiflora*. In het algemeen groeien de cactussen in de strook bij de kust en niet in het binnenland. De planten zijn voor hun water afhankelijk van dauw en vochtige zeewind.

Regenen doet het er nauwelijks.

Volgens Lau is *Copiapoa cinerea* met zijn egale grijze kleur en zwarte stevige doorns één van de mooiste copiapoa's. In het groengebied van deze plant bestaan grote verschillen in dag- (30° C) en nachttemperatuur (-20 ° C). *C. cinerea* is een erg langzame groeier, slechts 1 mm per jaar. De plant komt evenals de eerder genoemde soorten voor in de kuststreken.

Op een van zijn tochten langs de Chileense kust ontdekte Lau tussen de rotsen een aantal exemplaren van een onbekende cactus. De waarschijnlijk volwassen planten waren erg klein (2-3 cm doorsnee) en bezaten een lange (20 cm) perkamentachtige penwortel. Na opgraven verdroogden en verpulverden de planten bijna direct. Lau heeft een aantal planten verzameld en opgekweekt. Hij gaf aan dat de planten erg leken op *Islaya*. Door de herindeling van de Zuidamerikaanse geslachten door het IOS is dit geslacht ondergebracht bij *Neoporteria*. Lau vindt dat *Islaya* duidelijk qua bloem van *Neoporteria* afwijkt en dat de samenvoeging niet logisch is. Derhalve heeft hij de plant nog niet beschreven.

Lau sloot zijn lezing af met het tonen van enkele Argentijnse cactussen: *Lobivia rebescens*, *Lobivia amblayensis*, *Parodia tayopensis* en twee nog niet beschreven neobuxbaumia's.

Al met al een interessante en leerzame middag waarin niet-alledaagse planten werden getoond.

Aakwerf 9, 2804 MZ Gouda